

въ първи-тъ четири дена на страстнѣ-тѣ седмицѣ, особено е забѣлѣжително: **Черногъ твой вижъ, Спасе мой, оукрашенный и одѣжды не имамъ, да внидѣ въ онъ, просвѣти одѣканіе дѣши моея, святодавче, и спаси мя.**

Забѣлѣжка. Въ този денъ послѣденъ путь ся извѣршва литургія-та на прѣждеосвященны-тѣ дарове, свѣршва ся такожде велико-то повечеріе, не ся чете молитва-та на Ефрема Сирина. Молитва-та, коя-то ся чете при отпуста на повечеріе-то: **Благодатъ многомилостиве, Господи Иисусъ Христъ Боже нашъ . . . . .** въ този денъ ся чете послѣденъ путь. Полунощница-та тѣй сѫщо не ся чете до Томинѣ-тѣ недѣли.

§ 106. Богослуженіе въ великий-тѣ четвъртъекъ. Въ великий-тѣ четвъртъекъ църква-та въспоминава умиваніе-то на нозъ-тъ, установеніе-то на Тайнѣ-тѣ Вечерїя, послѣдниѣ-тѣ бесѣдъ на Иисуса Христа съ ученици-тъ си, кога-то отивалъ въ Геѳсиманскѣ-тѣ градинѣ и отвежданіе-то на Иисуса Христа на сѫдъ. Въ този денъ ся служи Литургія-та на Василія В. заедно съ вечернѣ-тѣ. На литургії-тѣ вмѣсто херувимскѣ-тѣ пѣсень ся пѣ: **вечери Твоѧ Тайна.**

Въ Каѳедрални-тѣ събори (църкви) въ този денъ подирь заамвониѣ-тѣ молитвѣ ся извѣршва чинъ-тѣ на умиваніе-то. Архиерей възлѣзва на амвона посрѣдъ църкви-тѣ, а напрѣдъ му вървижтъ трима діакона, отъ които единъ-тѣ носи Евангеліе-то, а двама-та други съждове за умиваніе-то. Евангеліе-то ся полага на аналогія, а архиерей сѣда на приготовленно-то за него място. Подирь това протодіакона привожда отъ олтаръ-тѣ на амвона по два архимандрита, или священника, додѣ-то число-то имъ стане дванадесетъ. Слѣдъ това протодіакона чете евангеліе, кое-то повѣствува, какъ Господъ, като дошелъ на тайнѣ-тѣ вечерїя съ 12-тѣхъ апостоли съблѣкълъ си гориѣ-тѣ одѣждъ, припасаль ся съ